

परिशिष्टम् १

अन्वयः

सामान्यतः श्लोकेषु कर्तृपदं कर्मपदं तृतीयादिविभक्त्यन्तं पदं क्रियापदं विशेषणादिकं च छन्दसः अनुगुणं पूर्वापरं भवितुमर्हति । तेन पठितारः पदानां मध्ये परस्परं सम्बन्धं (अन्वयं) कल्पयितुं कदाचित् कष्टम् अनुभवन्ति । अतः श्लोकेषु विद्यमानानां पदानां परस्परं सम्बन्धं सरलरूपेण ज्ञातुं कश्चन क्रमः ज्ञातव्यः । तदनन्तरमेव श्लोकस्य अर्थमवगन्तुं शक्यते ।

श्लोकान्वयविधिः

एतयोः विध्योः ज्ञानेन छात्राः श्लोके विद्यमानानां पदानां सम्बन्धं ज्ञात्वा श्लोकस्य अर्थं भावं च अवगन्तुं शक्नुवन्ति ।

दण्डान्वयः (दण्डवत् अन्वयः दण्डान्वयः) —

आद्ये विशेषणं योज्यं विशेष्यं तदनन्तरम् ।

क्त्वा-णमुल्-ल्यप्-प्रभृत्येवं पूर्वं दण्डान्वये भवेत् ॥

कर्तृपदं कर्मपदं क्रियापदं चेति प्राथमिकी वाक्यरचनाशैली वर्तते । अस्मिन् अन्वयक्रमे विशेषणानि क्रमशः तत्तत्पदस्य पूर्वं प्रयुक्तानि भवन्ति । कर्तृपदस्य विशेषणं कर्तृपदात् पूर्वं, कर्मपदस्य विशेषणं कर्मपदात् पूर्वम् इति क्रमशः विधानं भवति । यदि श्लोकेषु अव्ययानि कृदन्तपदानि वा सन्ति तर्हि तानि केन पदेन सह सम्बद्धानि इति ज्ञात्वा तत्र प्रयोक्तव्यानि । तृतीयादीनि विभक्त्यन्तानि पदानि अपि केन पदेन सह सम्बद्धानि इति ज्ञात्वा तानि पदानि पूर्वं वा परं वा योजनीयानि । ततः परं सर्वान्ते क्रियापदं लिखेत् । कदाचित् कर्तृपदं क्रियापदं वा श्लोकेषु न दृश्यते तदा अस्माभिः विचिन्त्य तत् पदं योजनीयम् । आहत्य पदानां परस्परम् अन्वयः एव दण्डान्वयस्य क्रमः भवति । तदेव श्लोकरूपेण उक्तम् —

यथा — शास्त्राण्यधीत्यापि भवन्ति मूर्खाः यस्तु क्रियावान् पुरुषस्स विद्वान् ।
सुचिन्तितं चौषधमातुराणां न नाममात्रेण करोत्यरोगम् ॥

पदच्छेदः

शास्त्राणि, अधीत्य, अपि, भवन्ति, मूर्खाः, यः, तु, क्रियावान्, पुरुषः, सः, विद्वान्, सुचिन्तितं, च, औषधम्, आतुराणां, न, नाममात्रेण, करोति, अरोगम् ॥

दण्डान्वयः — (केचन) शास्त्राणि अधीत्यापि मूर्खाः भवन्ति । यः क्रियावान् सः पुरुषः तु विद्वान् (भवति) । (यथा) सुचिन्तितम् औषधं नाममात्रेण आतुराणाम् अरोगं न करोति ।

विवरणम् — अस्मिन् श्लोके ‘केचन’ इति शब्दः न प्रयुक्तः, ‘शास्त्राणि अधीत्यापि मूर्खाः भवन्ति’ इति वर्तते । तर्हि अत्र काचित् जिज्ञासा भवति यत् “शास्त्राणि अधीत्यापि के मूर्खाः भवन्ति” इति । तस्य उत्तरं यदि श्लोके विद्यते तर्हि तत् पदं पूर्वं स्थापनीयम् । परम् अस्मिन् श्लोके तु तत् पदं न प्रयुक्तम् । अतः अस्माभिः सुप्तं पदम् योजनीयम् (अध्याहार्यम्) । अत्र सुप्तं पदं ‘केचन’ इति भवितुमर्हति । तथैव “यस्तु क्रियावान् पुरुषस्स विद्वान्” इत्यत्र क्रियापदं किमपि न प्रयुक्तम् । किन्तु वाक्यस्य पूर्तये क्रियापदम् आवश्यकम् । अतः अत्रापि सुप्तं क्रियापदं किञ्चन योजनीयम् (अध्याहार्यम्) । तच्च ‘भवति’ इति क्रियापदं योजितम् । अनेन प्रकारेण ‘यथा’ इति शब्दस्यापि अध्याहारः कृतः । तेन श्लोकस्य पूर्णः अर्थः स्पष्टः भवति ।

अत्र शिक्षकः प्रश्नोत्तरमाध्यमेनापि अन्वयं कर्तुं शक्नोति । प्रथमं पदच्छेदं कृत्वा तदनन्तरम् अध्यापकः प्रश्नं कुर्वन् श्लोके विद्यमानेभ्यः पदेभ्यः संख्यां प्रददाति । ततः परं छात्राः क्रमशः पदानि योजयित्वा अन्वयं कर्तुमर्हन्ति ।

यथा —

१. शास्त्राणि	२. अधीत्य	३. अपि	४. मूर्खाः
५. भवन्ति	६. यः	७. क्रियावान्	८. सः
९. पुरुषः	१०. तु	११. विद्वान्	१२. सुचिन्तितं
१३. औषधम्	१४. नाममात्रेण	१५. च	१६. आतुराणां
१७. अरोगम्	१८. न	१९. करोति	

क्रमशः योजनम्— (केचन) शास्त्राणि अधीत्य अपि मूर्खाः भवन्ति । यः क्रियावान् सः पुरुषः तु विद्वान् (भवति) । सुचिन्तितम् औषधं नाममात्रेण च आतुराणाम् अरोगं न करोति ।

खण्डान्वयः

कर्तृ-कर्म-क्रियास्तावच्छ्लोके योज्यास्ततः परम् ।

किमो रूपं पुरस्कृत्य तृतीयादीनि योजयेत् ॥

ल्यबन्तञ्च तुमुन्तञ्च क्त्वान्तं कर्मविभूषितम् ।

अन्वयस्थपदानाञ्च यथा लिङ्गविशेषणे ॥

खण्डशः अन्वयः खण्डान्वयः इति । तन्नाम आरम्भे एव श्लोकस्य पूर्णभागस्य अन्वयः न क्रियते अपि तु प्रतिपदं परस्परम् अन्वयः क्रियते । तदपि प्रश्नोत्तरमाध्यमेन । अन्ते समग्रस्य श्लोकस्य अन्वयः स्वयमेव भविष्यति । श्लोकस्य अन्वयार्थम् अवबोधनार्थं च विशेषरूपेण चत्वारि सहकारि-कारणानि उक्तानि सन्ति । तानि — आकाङ्क्षा, योग्यता, आसत्तिः, तात्पर्यं च इति ।

१. आकाङ्क्षा— अपेक्षित-विषयस्य ज्ञाने इच्छा आकाङ्क्षा । पूर्वपदस्य अग्रिमपदस्य वा ज्ञाने इच्छा इत्यपि वक्तुं शक्नुमः ।

• पूर्वपदस्य ज्ञाने इच्छा

यथा— पठति, लिखति, खादति, ददाति, पश्यति, नयति, भवन्ति, कुर्वन्ति, कुरु, स्मर, त्यज, गतम्, प्राप्तम्, लब्धम्, कृतम्, ज्ञातव्यम्, त्यक्तव्यम् इति एतादृशानि क्रियापदानि श्लोकेषु भवितुमर्हन्ति । तर्हि अत्र क्रियापदस्य श्रवणानन्तरं काचित् जिज्ञासा (ज्ञातुम् इच्छा) भवति । यथा — ‘पठति’ इति क्रियापदश्रवणानन्तरं ‘कः पठति?’ ‘किं पठति?’

‘कुत्र पठति ?’ ‘कदा पठति ?’ ‘कथं पठति ?’ ‘किमर्थं पठति ?’ ‘किं निमित्तं पठति ?’ ‘किं कृत्वा पठति ?’ च इत्यादयः विभिन्नाः प्रश्नाः भवितुमर्हन्ति ।

• अग्रिमपदस्य ज्ञाने इच्छा

यथा — श्लोके ‘प्रथमान्तं पदं किम् ?’ ‘द्वितीयान्तं पदं किम् ?’ ‘तृतीयान्तं पदं किम् ?’ इत्यादिकम् अत्र उदाहरणं भवितुमर्हति ।

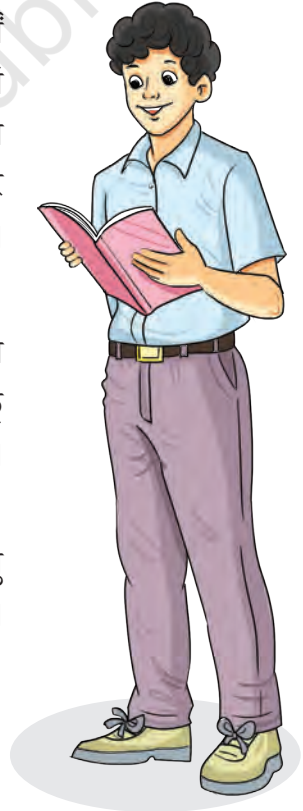
२. योग्यता — पदानां मध्ये परस्पर-सम्बन्धस्य पात्रता एव योग्यता । गगने पुष्पं विकसति । अस्मिन् वाक्ये योग्यतायाः अभावः वर्तते । गगने पुष्पस्य असम्भवात् ।

३. आसक्तिः — पदानां परस्परं सामीप्यम् आसक्तिः (सन्निधिः) । एकस्य पदस्य कथनानन्तरम् अग्रिमपदम् अपि अनुक्षणं वदेत् । यदि न वदति तर्हि आसक्तिः न भवति ।

यथा — ‘सः पुस्तकं पठति ।’ अत्र एकवारमेव पूर्णं वाक्यं वदति अथवा पठति तर्हि पदानां मध्ये सामीप्यं भवति । तदेव आसक्तिः इत्युच्यते । यदि ‘सः’ इत्युक्त्वा अग्रिमं पदं पञ्चनिमेषाणामनन्तरम् अथवा कालान्तरे वदति तर्हि पदानां मध्ये सामीप्यस्य अभावः भवति । तेन पदानां मध्ये परस्परम् अन्वयः अपि न भवति ।

४. तात्पर्यम् — शब्दविशेषात् अर्थविशेषस्य ज्ञाने इच्छा एव तात्पर्यं भवति । शब्दस्य अर्थः सम्यक् ज्ञातव्यः, अन्यथा शब्दस्य अर्थः अनर्थः भवितुमर्हति । तेन अन्वयोऽपि सम्यक् भवितुं नार्हति ।

यथा — ‘शतायुर्भव’ इत्युक्ते शतं वर्षाणि जीवतु इति अर्थः न अपितु ‘चिरञ्जीवी भव’ इति । खण्डान्वयविधौ आकाङ्क्षानुगुणं प्रश्नाः भवन्ति ।

अतः एषः विधिः आकाङ्क्षाविधिः इत्यपि उच्यते । अत्र प्रश्नेषु प्रथमतः क्रियापदेन आकाङ्क्षाप्रश्नः क्रियते ।

यथा — सा विद्यालयं गच्छति इति वाक्ये क्रियापदं किम् इति प्रश्नः भवति । तस्य उत्तरं 'गच्छति' इति । तदनन्तरं क्रियाम् अनुसृत्य कर्तुः कर्मणः तृतीयादिविभक्त्यन्तानां क्त्वान्तल्यबन्तानाम् अव्यायादीनां च विषये आकाङ्क्षां कृत्वा प्रश्नाः क्रियन्ते । छात्राः विचिन्त्य उत्तराणि वदिष्यन्ति । खण्डान्वयविधौ प्रश्नाः सामान्यतया द्विपदात्मकाः त्रिपदात्मकाः चतुष्पदात्मकाः वा भवितुमर्हन्ति । तन्नाम लघुप्रश्नाः भवन्ति ।

श्लोकः

सम्पूर्णकुम्भो न करोति शब्दमर्धो घटो घोषमुपैति नूनम् ।

विद्वान् कुलीनो न करोति गर्वमल्पो जनो जल्पति साट्टहासम् ॥

पदच्छेदः — सम्पूर्णकुम्भः, न, करोति, शब्दम्, अर्धः, घटः, घोषम्, उपैति, नूनम्, विद्वान्, कुलीनः, न, करोति, गर्वम्, अल्पः, जनः, जल्पति, साट्टहासम् ।

खण्डान्वयः

क्र.सं.	शिक्षकः प्रश्नान् करोति ।	छात्राः उत्तराणि वदन्ति ।
	प्रथमचरणे क्रियापदं किम् ?	करोति ।
	कः न करोति ?	सम्पूर्णकुम्भः न करोति ।
	सम्पूर्णकुम्भः किं न करोति ?	सम्पूर्णकुम्भः शब्दं न करोति ।
	द्वितीयचरणे क्रियापदं किम् ?	उपैति ।
	कः उपैति ?	घटः उपैति ।
	कीदृशः घटः उपैति ?	अर्धः घटः उपैति ।
	अर्धः घटः किम् उपैति ?	अर्धः घटः घोषम् उपैति ।
	अर्धः घटः घोषं कथम् उपैति ।	अर्धः घटः घोषं नूनम् उपैति ।
	तृतीयचरणे क्रियापदं किम् ?	करोति ।
	कः न करोति ?	विद्वान् न करोति ।
	कीदृशः विद्वान् न करोति ?	कुलीनः विद्वान् न करोति ।
	कुलीनः विद्वान् किं न करोति ?	कुलीनः विद्वान् गर्वं न करोति ।

चतुर्थचरणे क्रियापदं किम् ?	जल्पति ।
कः जल्पति ?	जनः जल्पति ।
कीदृशः जनः जल्पति ?	अल्पः जनः जल्पति ।
अल्पः जनः कथं जल्पति ?	अल्पः जनः साट्टहासं जल्पति ?

अन्वयः — सम्पूर्णकुम्भः शब्दं न करोति । अर्धः घटः घोषं नूनम् उपैति ।
कुलीनः विद्वान् गर्वं न करोति । अल्पः जनः साट्टहासं जल्पति ।

© NCERT
not to be republished

